

Zuření

Veronika Sudová

Cíl: *poznávání emocí, potlačení agresivity a vzteku, uvolnění, rozvoj prosociálních vztahů, rozvoj řečových dovedností*

Věk: 3-7 let

Pomůcky: žádné

Postup: *Co dělají lidé, když se zlobí? Víte někdo? Ano, máte pravdu, mohou křičet, dupat nohama, nadávat. Já vás teď naučím říkadlo, které je trochu nadávací. Může se při něm, a hlavně po něm dupat, křičet, plácát rukama, co kdo chce, ale nesmí to nikoho bolet.*

Děti stojí v kruhu a říkají říkadlo a mohou se při něm libovolně vztekat:

Řeřicha, ředkev, křen a tuřín, držte mě, držte mě, já teď zuřím!

Druhou část říkadla říká učitelka nebo dítě, které bude se zavřenýma očima honit ostatní. Děti se snaží utéct a schovat se.

Cukr, ryngle, fazol, hrách, utíkejte, utíkejte, mějte strach.

Učitelka děti hledá.

Po hře se můžeme děti zeptat, co je dobré udělat, když uvidíme někoho, kdo se zlobí. Třeba rozzlobeného psa nebo hada. Nebo co dělat, když potkáme nazlobeného člověka? Na takovou situaci si můžeme také zahrát. Děti tím získají zkušenost, jak se chovat v nebezpečné situaci.

Zkušenosti s realizací: *Děti se někdy při zuření příliš „rozjedou“. Je lépe je nechat vyřádit – druhá část se schováváním je zklidňující. Dáváme pozor na bezpečnost dětí a poučíme je, aby jejich řádění nebolelo kamarády.*

Zdroje:

Svobodová, E. (2010). *Prosociální činnosti v předškolním vzdělávání*. Praha: Raabe.